

§ 8.

De i §§ 6 og 7 indeholdte Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse paa den kongelige Wildtbane. Den Jordbrugerens derefter tilkommende Ret kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt. Overskridelse af denne Ret fra Jordbrugerens Side anses som ulovlig Jagt.

§ 9.

Det er den jagtberettigede forbudt at drive Jagt paa anden Mand's Eedemarker i Tiden fra 1ste Maj til Kornet er mejet og opbundet, dog med Undtagelse af Jagt efter Kron- og Daavildt, naar Brugerens begærer det.

Ligeledes er det den jagtberettigede forbudt at jage eller søge efter Wildt i anden Mand's Gaard, Gaardsplads, indhegnede Have og dermed i Forbindelse staaende indhegnede Vystov eller i indhegnet Planteskole.

§ 10.

Den jagtberettigede er pligtig at godtgøre vedkommende al den Skade, som han ved at udøve eller lade udøve Jagt paa Gjendomme, som have i Eje eller Brug af andre end den jagtberettigede selv, paafører Ejeren eller Brugerens. Den jagtberettigedes Erstatningsansvar kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt.

§ 11.

Strejfer en Hund om uden for de Beje og Stier, som ere aabne for almindelig Færdsel, er Hundens Ejer ifalden en Bøde til den jagtberettigede. Dette gælder ogsaa løse Hunde paa saadanne Beje, hvor den almindelige Færdsel er afhængig af Bejejerens Tilladelse. Kan den jagtberettigede ikke paavise Hundens Ejer, er han berettiget til, efter først at have givet den stedlige Øvrighed eller Sognekogden Meddelelse, at lade Hunden nedstjude, hvis den atter træffes strejfende paa Jagtgrunden og ikke lader sig optage. Endvidere har den jagtberettigede Ret til paa sit Jagtdistrikt at nedstjude omstrejfende Ratter. Er den jagtberettigede ikke selv Bruger af Grunden, maa han dog kun udøve den ovennævnte Ret med Brugerens Samtykke; den jagtberettigede behøver dog ikke Brugerens Samtykke til at nedstjude omstrejfende Hunde af Mynderacen uden for Brugerens Gaard, Gaardsplads eller Have.

Lov 30. Jan. 1861 ang. Forbud imod at medtage løse Hunde i Søgersborg Dyrehave m. m. forbliver fremdeles i Kraft.

Naar løsgaaende Hunde ihjelbide eller bestadige Wildt i Fredningstiden, er disses Ejer pligtig til at erstatte den jagtberettigede den Skade, der herved tilføjes hans Wildtstand.

§ 12.

Uvedkommende maa ikke færdes med Skydevaaben eller Hund paa anden Mand's Jagtgrund uden for de Beje og Stier, der ere aabne for almindelig Færdsel, ej heller ved Badning paa Forstranden langs med anden Mand's Jagtgrund. I Skove, hvad enten disse tilhøre Staten eller private, maa uvedkommende ikke færdes med Skydevaaben eller Hund uden for de gennem Skovene førende ikke private Beje.

Den, der har saaret Wildt paa sin egen Jagtgrund, har ingen Rettighed dertil, naar det falder paa anden Mand's Jagtgrund.